

Stammenstrijd

Als u net zo oud bent als ik, heeft u het ook geleerd: 50 voor Christus kwamen de Germanen bij Lobith ons land binnen en troffen daar een nauwkeurig gesegmenteerde samenleving aan. De Nerviërs woonden in Brabant, ongeveer waar nu Haaren en Zundert liggen. De Kaninefaten - mijn onderwijzer wist te vertellen dat ze alleen konijn op het menu hadden staan - woonden in het gebied rond Boskoop. Het rivierengebied, Opheusden en omstreken dus, was voorbehouden aan de Usipeten en Tenkteren.

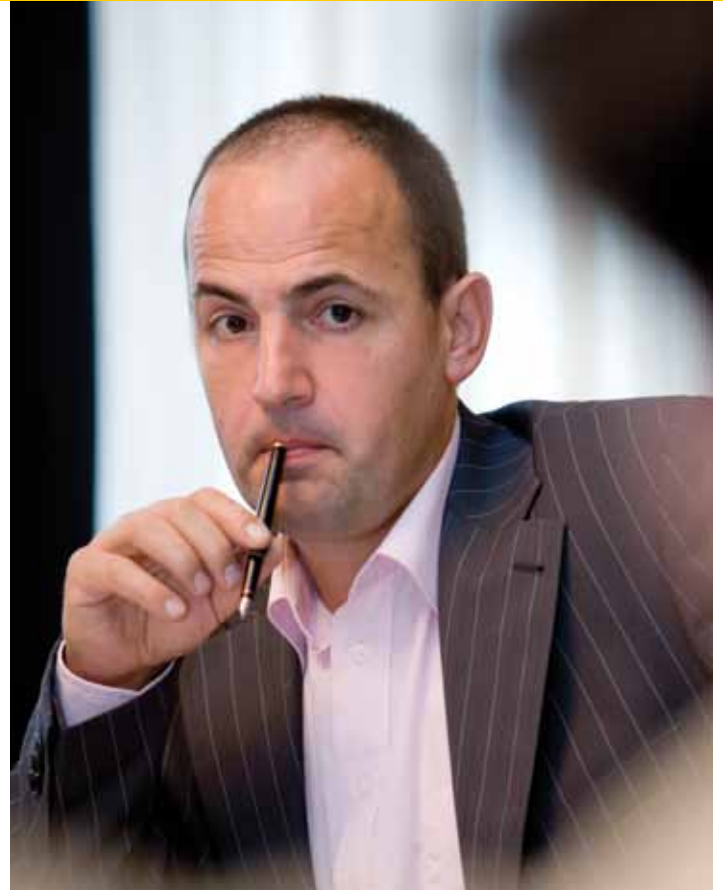
De gemiddelde Nederlandse kweker spreekt vaker met zijn Duitse klant dan met zijn schoonmoeder

50 voor Christus. Inmiddels is meer dan tweeduizend jaar verstreken, maar op sommige punten lijkt de tijd te hebben stilgestaan. Neem nu bijvoorbeeld de wirwar aan boomkwekerijbeurzen die in Nederland aan het ontstaan is.

De Kaninefaten organiseren jaarlijks Plantarium. In Zundert op Grootgroenplus treffen de Nerviërs elkaar. Zelfs de stammen van het rivierengebied hebben hun eigen TCO-beurs. En dan was ik nog even de Limburgse Eburonen vergeten die hun eigen dingetjes doen. Ik besef dat ik mij met deze vergelijking op glad ijs begeef, maar bekijk nu eens goed wat er aan de hand is. De wereld wordt steeds internationaler en de gemiddelde Nederlandse kweker spreekt vaker met zijn Duitse klant dan met zijn schoonmoeder, maar als we een beurs organiseren, moet dat per se in de eigen achtertuin. Voor wie doen we dat? Toch niet voor die Duitse, Engelse, Russische, Franse of Italiaanse inkoper. Die meneer heeft heel andere geschiedenisles gehad en kan echt geen Kaninefaat van een Ebufoon, Nerviër of Usipeet onderscheiden. Die wil gewoon één beurs waar hij in één of twee dagen heel Nederland kan zien.

Laten al die stamhoofden van die beurzen nou eens samen een stevige pint Germanenbier gaan drinken en al doorzakkend echt aan het gemeenschappelijk belang gaan denken

Ik heb een droom. Wat gebeurt er als de stamhoofden van al die beurzen nou eens samen een stevige pint Germanenbier gaan drinken en al doorzakkend echt aan het gemeenschappelijk belang gaan denken? Op dat moment sla je twee vliegen in een klap. De stamhoofden hebben een geweldige avond, maar - mooier nog - boomkwekers en alle toeleveranciers kunnen elkaar eens per jaar treffen op een topevenement waar ook de klanten zich echt thuis voelen.

Nederland kan zich erop beroemen dat het de grootste exporteur van boomkwekerijproducten ter wereld is. Dat is een positie waar alle kwekers en alle toeleveranciers van mee profiteren. Laten we ons dan ook gedragen als de grootste en gezamenlijk de droom nastreven om de mooiste, de beste en meest aantrekkelijke boomkwekerijbeurs van de wereld te organiseren en niet een bonte mix van beurzen en beursjes die het allemaal misschien wel net niet zijn.

Begrijp mij goed, ik ben persoonlijk op alle beurzen geweest en ze zijn me allemaal even lief. Maar is dat nou echt de beste oplossing?

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel hein@nwst.nl
Hoofdredacteur